

tíðindablaðið

sosíalurínPostsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevandi: p/f sosíalurín

Fyrítaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hægni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosíalurín. Prent: p/f pressan 1981

Landsstýrið flýgur úr trupulleikunum

oddagrein

SUM VIT fyrr hava sagt frá, hava menn nú í longri tíð savnað hópinn av peningi at seta í eina uttanlandsferju. Hesir hava søkt landsstýrið um 30 pst. í almennum partapeningi og 40 pst. í veðhaldi. Teir hava enn ikki fingið svar frá landsstýrinum, og fáa helst einki fyri jóll. So seint sum seinrapartin í gjár, tosaðu vit við lögmann. Hann segði, at hetta mál hevur verið fyri í landsstýrinum, uttan at endalig stóða er tikin. Hann helt ikki, at landsstýrið fór at taka avgerð fyri jóll.

MÁLID UM millumlandasigling man vera eitt hitt dapraða í politisku søgu okkara. Øll vita vit, hvussu politiskir flokkar hava spent bein fyri hesum máli, tá Strandferðslan arbeiddi við ætlanum sínum. Sum sagt hava aðrir tikið seg saman, men eisini teir skulu steðgast. Av tí at landsstýrið við sínum dráli og undanfærslum ikki vil taka stóðu og geva hesum monnum svar.

FERJUSPURNINGURIN er tikin sum gísli. Hann verður tvinnadur saman við øðrum málum so sum royndarstøð, sjónvarpsstjóra, skattamálum, biltolli og øðrum, hetta er sjálvandi burtur úr vón og viti. Ferjuspurningurin eigur at takast sum hann er og fyri tað hann er.

MEN RÆTTILIGA áhugavert er, at samstundis sum landsstýrið tvinnar uttanlandssiglingina saman við øllum øðrum kann tað taka aðrar skipabyggingisáttmálar burtur úr og avgreiða teir. Landsstýrið hevur avgreitt ein skipabyggingisáttmála fyri 100 miljónir við 50 pst. í almennum veghaldi og 10 pst. í stuðulsláni har enn tá fullur eginpeningur enn ikki er tókur.

TAÐ, LANDSSTÝRIÐ hevur gjørt í hesum máli — eitt arbeiðsplaðs fyri 120 fólk — er, bæði synd og skomm. Tað er nú stórir vandi fyri, at luttøka okkara í uttanlandssiglingini heilt fer at gleppa okkum av hondum. Tað hava vit ikki ráð til. Men hetta leggur landsstýrið minni í. Tí teir fara við flogfarinum í dag og kunnu siggja fram til góðar dagar við sólsetursstrendur Senegals.

Apropos biltoll

Harra blaðstjóri! Vinarliga hýsið tygum mær hesar álvarsomu reglur. Eg havi roynt at fingið fatur á landsstýrinum alla vikuna, men av tí at ongin er at hitta, og av tí at landsstýrismennirnir hava fingið sær tann óvana at tveita øll álvarsmál í djúpar skuffur, havi eg ongan annan møguleika enn at koma fram við málinum á henda hátt. Vóni eg tí, at landsstýrismennirnir lesa hesi orð.

Sakin er tann, at fyri nøkrum vikum síðani byrjaðu kona mín og eg at flyta inn sjónvörp úr Senegambia. Vit hildu hetta vera frálíkt huskot, serliga tí, at arbeiðslønin har suðuri er so lág. At sjónvörp

ini tekniskt kanska ikki vóru á sama støði sum tey europeisku, hugsaðu vit ikki so nógv um, eitt sjónvörp er nú einaferð eitt sjónvörp, tað avgerandi er prisurin, er hann í lagi, ja so skuldi verið lágamanni at selt.

Tiverri er tað so, at konan ikki er tann stinnasta í tabellini. Tað visir seg nú, sjónvörpini eru komin vegin fram, at okkara eru helvtina dýrari enn tey, sum radioníels sglur. Einkí er selt enn, ikki ein gong bygðarfólk-ið, ið vit høvdu væntað so nógv av, lata við seg koma. Og stóðan verður ikki betur av, at dagliga frættist úr Havn, at radioníels nú aftur hevur selt

hópin av sjónvörpum.

Tí siggi eg mær nú ongan annan møguleika enn at venda mær til tykkum, ið sita í landsstýrinum. Tí eru teir einastu, ið kunnu hjálpa okkum úr hesum óføri. Sum tit vita, verður tollur lagdur á øll sjónvörp, ið koma til land-ið. Eg fari tí at biðja tykkum bera so í bandi, at ein sertollur verður roknaður upp á sjónvörpini hjá radioníels. Hækka tit tollin hjá honum, ja, so sleppi eg av við míni sjónvörp — og samstundis hevur landsstýrið sýnt, at har sita rættvisir menn ið vilja øllum ójavna til livs. Gera tit hetta, so skal eg persónliga syrgja fyri, at tit til næsta val fáa allar atkvøðurnar frá okkara

Demokrati fyri afturlatnum hurðum

Vanliga uppfata vit demokrati um okkara leiðir sum tann stýrshátt, har veljarin ígjøgnum umboðsmann sín, politikaran, verður umboðaður í málum, sum beinleiðis og óbeinleiðis viðvíkja honum. Treytin fyri, at veljarin kann meta um, hvørt umboðsmaður hansara — tað veri seg komunal sum landspolitikari — talar hansara sök, er, at politikarin í lögtinginum á komunalpolitiskum fundum og ígjøgnum teir fjølmiðlar, vit nú einaferð hava, ger vart við áskoðan sína.

Men hevur veljarin tann avgjørt neyðuga møguleikan fyri at døma um, hvørt politikarin á komunalum støði umboðar hann og hansara hugsanir?

Nei, tað hevur hann ikki so lógið tað enn ljóðar: Ein lóg er samtykt í lögtinginum, nær veit eg ikki, sum heimilir bygðaráðum, sum hava 1000 íbúgvir ella harundir, til sjálvi at avgera, um ein fundur skal vera almennur, ella um hann skal vera fyri afturlatnum hurðum. Mær vitandi gera øll bygðaráð runt um í landinum, sum hava møguleika at skjóta seg undir hesa lóg, nýtlu av henni.

Tað er óiva lættari at taka avgerðir, og so aftaná greiða veljaranum frá, at soleiðis gjørdi eg og hatta segði eg, tá veljarin so gott sum ongan møguleika sjálvur hevur fyri at døma um, hvat í veruliga hendi.

Sjálvandi eru tað fleiri mál, sum snúgva seg um víðurskipti hjá ávísam persónum. Hesi skulu orsaka av smáu víðurskiptunum víðgerast fyri afturlatnum hurðum.

Men tað eru eisini nógv, nógv mál sum hava almennan áhuga, og sum almenningurin er útiðstýrt frá at fáa nakað at vita um. Eg trúgvi heldur ikki at blaðmenn fáa høvi at vera við á tilikum bygðaráðsfundum.

Hvussu hevði demokratið virkað, um allir lögtingsfundir vóru hildnir fyri afturlatnum hurðum ella um øll rættargongd var hildin fyri afturlatnum hurðum?

Fyri mær er tað ein stóru spurningur, um áðurnevnda lögtingsamtykt ikki er í stríð við grundleggjandi rættindi okkara.

Einasti møguleiki, sum bygðaráðsveljarin hevur fyri at meta um, hvørt tann maður, hann valdi inn í bygðaráðið, er tann rætti, er við áðurnevndu

lögtingsamtykt tikin frá honum.

Tó hevur tað glógvað í onkrum í Lögtinginum. Eg haldi tað vóru Jógvan Sundstein og Karin Kjølbro, sum nakað herfyri lögdu uppskot fram um at seta ein kommunalan eftirlitsmann. Hetta hevði so kunna forða fyri møguleikum óregluligum virksemin innan kommunalu umsitingina, men vansin er, at tað bert eru teir, sum sita í bygðaráðunum, og teir, sum hava sitið, sum møguleiga kunnu vísa á nakað itokiligt. Veljarin hevur ikki henda møguleika av áðurnevndu orsök.

Tí mugu teir lögtingsmenn/kvinnur ella flokkar, sum ikki ganga inn fyri at pacificera veljaran politiskt, gera eina meira neyva lógávu á hesum øki, sum sigur, nær ein bygðaráðsfundur skal vera fyri afturlatnum hurðum og nær hann skal vera almennur.

Tað vildi sloppið nøkrum undan einum møguleikum mistanka og vildi sum heild reinsað tað komunalpolitisku luftina munandi.

jfd.

Revsarin Breckmann og P. M. Dam

So fingi vit aftur ein «bestsellers» frá fólka-flokkssproytuni. Aftaná «sosialistafingrar» og «gjalda suðuroyingar minni í skatt», hevur nú stavnamaður fólkaflaksins við eini grein, ið er so sjúklig og haturkend, at sjálvst teir heitastu Breckmannistarnir nú mugu ótast. Ja so grov er henda skendargrein, at tað er ein stóru spurningur, um hon hevur uppiborið eitt svar.

Hesaferð er tað so T. M. Dam, sáli, ið skal metta sjúkliga skrivning Dagblaðsstjóran.

Bara nokur fá orð Ó. B. Hvør var tað, ið legði spiran undir ta búskaparligu og sosialu vælferð, vit hava ídag, hvør var tað, ið fyri skjótt 25 árum setti uppskot fram, ið hevði við sær einki minni enn eina kollvelting í føroysku fiskiskipasøguni, tí nú kundi tann vanligi fiski-

maðurin opna sær stór nýmótans fiskiskip.

Lat tað verða sagt beinanvegin, tað vóru okkara sjómenn, ið lögdu rygg til og tóku tað tyngsta takið, men fyrirtreymirnar fyri tí blómandi búskaparligu tíð í fylgdi árin eftir, og sum vit framvegis nýta gott av, eigur P. M. Dam, sáli, saman við øðrum góðum

Framhald á síðu 7

familju.

Best er hjá tykkum at taka áheitan mína álvarsliga.

Minnist tí: sjónvörpini koma úr Senegambia, og eg kenni rættliga væl mann í sene-gambisku stjórni, ið stendur forsetanum nær. Greiði eg honum frá órættvisu víðferðini, so skal hann nokk skjótt syrgja fyri, at forsetin noktar føroyingum at fiska har suðuri, ikki so mikið sum ein stert, og ikki verður lukkuligt, um onkur av okkara monnum setur fótin á teirra jorð.

Góðu landsstýrismenn! Skuldi tað hent, at radio-

niels kemur illa fyri av tollbroytingunum, so takið tað ikki so tungt. Eg havi frætt, at hann velur ein av andstöðuflokkunum. Og av tí at konan og eg ikki longur eru so hugtakin av sjónvarpsávináttunum hava vit avgjørt at gevast, tá sjónvörpini eru seld. Tí kunnu tit, tá vit hava selt øll okkara sjónvörp, broyta tolllógina soleiðis, at radioníels aftur kann selja síni sjónvörp. Tá hava tit av rottum sýnt, at tit eru menn ið seta rættvisi í hásæti, tit eru menn, ið fremja sonnu áhugamálið fólksins.

Við hávirðing

Brestir Janusson,
tykkara veljari

Rætting

Tiverri hevði eitt lesarbræv á síðu 6 í týsdags-sosíalinum fingið skeiva yvirskrift.

Yvir brævnum stóð: Apropos biltoll. Rætta yvirskriftin var:

Viðvíkjandi setanini av umsjónarmanni í skúla og ítróttarhøllini í Trongisvági.